

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 8. maj 2013
Enhed: Sygehuspoli-
tik/Sundhedjura og lægemid-
delpolitik
Sagsbeh.: SUMANI/KFH
Sags nr.: 1106267
Dok nr.: 1203388

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 29. april 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 17 (L 172) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 17:

"Ministeren bedes kommentere henvendelse af 29. april 2013 fra Cryos International - Denmark ApS, jf. L 172 - bilag 7."

Svar:

Cryos International - Denmark ApS har ved brev af 29. april 2013 fremsendt to henvendelser til Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg. Den ene henvendelse vedrørende ændringen af vævsløven i forbindelse med L 172, mens den anden henvendelse vedrører forholdet mellem sundhedslovens § 268 om hjemmel til at straffe den, der yder eller modtager betaling eller anden økonomisk fordel for udtagelse eller overførsel af væv og andet biologisk materiale til behandling som nævnt i sundhedsloven § 52 eller § 53 i forhold til sædbankernes virksomhed.

Cryos International - Denmark ApS har foreslået, at lovforslagets § 2 ændres således, at der via bestemmelsen i vævslovens § 3, nr. 6, der indeholder definitionen af en "alvorlig bivirkning", etableres hjemmel til at sikre, at kvinder/par, der ønsker at benytte en bestemt donor trods en beregnet risiko for en bestemt sygdom eller misdannelse hos et barn, får mulighed herfor efter informeret skriftligt samtykke.

Det kan hertil oplyses, at den af regeringen foreslåede ændring af vævslovens § 3, nr. 6, indeholder en udvidelse af definitionen af en "alvorlig bivirkning". Med lovforslaget vil også genetisk sygdom hos et barn født med hjælp fra sæd eller æg fra donor (anden end partner) skulle forstås som en "alvorlig bivirkning".

Det er efter min opfattelse vigtigt at have sig for øje, at vævsloven er en lov, som indeholder regler, der skal beskytte kvalitet og sikkerhed i forbindelse med håndtering af humane væv og celler generelt, herunder i forhold til kønsceller (sæd og æg). Loven indeholder derimod ikke regler om *anvendelsen* af bestemte væv og celler i patientbehandlingen.

Jeg finder det på den baggrund ikke hensigtsmæssigt – som foreslået af Cryos International - Denmark ApS – at indføre en bestemmelse i vævsloven om anvendelse af sæd og æg fra en bestemt donor i behandlingen af en kvinde, som ønsker endnu et barn, der er helsøskende med kvindens første barn (populært tales der om, at donor sættes i "søskendedepot", hvilket vil sige, at donors

kønsceller alene må anvendes, hvis kvinden/parret er grundigt informeret om den sygdom, som donor har givet ophav til, og om risikoen for, at næste barn får sygdommen).

Det kan dog oplyses, at der som led i den igangværende gennemgang af lovgivningen på området for kunstig befrugtning vil blive set på spørgsmålet om "søskendedepot", ligesom spørgsmålet vil blive drøftet politisk.

Jeg forstår den anden henvendelse fra Cryos International - Denmark ApS således, at det ønskes oplyst, hvorvidt sundhedslovens regler om strafbarhed for at yde eller modtage betaling eller anden økonomisk fordel for udtagelse eller overførsel af væv og andet biologisk materiale efter sundhedslovens § 52, jf. § 268, finder anvendelse for sædbankers virksomhed.

For god ordens skyld skal det bemærkes, at de seneste ændringer i lov om kunstig befrugtning, hvorefter sædbanker er omfattet af lovens anvendelsesområde, ikke har ændret på anvendelsen af sundhedslovens § 268. Sundhedslovens § 268 gælder således, uanset hvilket anvendelsesområde der måtte være fastsat for reglerne i lov om kunstig befrugtning.

I forhold til § 268 og en sædbanks virksomhed kan det oplyses, at det lægges til grund, at en sædbank ikke i sig selv sælger uforarbejdet sæd, men at der tilbydes et samlet produkt, hvori der indgår en væsentlig produktionsproces – dels i forhold til selve håndteringen af væv (smittemarkørscreening, analyser, nedfrysning, opbevaring etc.), dels i forhold til samtaler og udredning af donor.

På den baggrund vurderes der ikke at være behov for ændringer af sundhedslovens § 268.

For god ordens skyld bemærkes det, at spørgsmålet om ægdonation er reguleret på anden vis, idet der i lov om kunstig befrugtning – modsat sæddonation – er et eksplicit forbud mod at sælge, formidle salg eller på anden måde medvirke til salg af ubefrugtede eller befrugtede menneskelige æg, jf. § 12.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Anna Skat Nielsen